

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

JOB 8 : 13-14 | TAK JE TOMU SE
STÉZKAMI VŠECH, KTERÍ NA BOHA ZAPO-
MNĚLI, NADĚJE ROUHAČE PŘIJDE VNIVEČ;
VE SVÉ DŮVĚŘIVÉ JISTOTĚ SE ZKLAME,
JEHO DOUBÁNÍ – TOŽ PAVUČINA.

Musím se vám přiznat, že nebyt kávy tak jsem svoji už téměř třináct let trvající mateřskou asi nepřežila. A tak vedle zásadních životních hodnot jako jsou víra,

manželství, vytrvalost, stavím i zdánlivě obyčejnou kávu.

Když si vzpomenu, že mě po návratu domů ze školy, čeká ještě má obligátní ranní káva a k ní kousek čokolády, jde se mi hned lépe a radostněji. A co taková káva po návratu domů s dětmi, kdy náš velkochov postupně, jak během dne přibývají další děti, nabírá na objemu, až to většinou končí evakuací alespoň půlky tramvaje? Neumíte si představit to blaho, když se za námi zaklapnou dveře bytu a já nemusím chvíli sledovat, kdo se nám ztratil a můžu na děti svobodně a hlasitě zařvat. A první co udělám, abych ještě umocnila tu radost, je, že si postavím na kávu. Nevím jak vy, ale já se na ni dokážu těšit hodiny. Přestože vím, že do opravdové kávy má hodně daleko.

G. K. Chesterton napsal knížku ‚Ohromné maličkosti‘. A jsou to právě ony, které činí náš život radostnějším a snesitelnějším. Ale naštěstí mezi ty mé ‚ohromné maličkosti‘ neřadím jen kávu, čokoládu a zákusky, přestože stojí hodně vysoko. Tak namátkou tam určitě patří i návraty domů s dětmi. Na ty se někdy dokážu těšit celou procházku. A taky odchody. Po sobotním dopoledni stráveném doma už někdy téměř počítám minuty, které nám do něj zbývají. A rána, kdy se nemusím probouzet v obligátní půl sedmou. A sto procentně tam rádím večery, kdy, když děti usnou, si můžu přečíst na internetu zpravodajství BBC. Za předpokladu, že neusnu dřív já.

A pak tu je spousta maličností, které se přihodí jaksi nečekaně. Na ně se sice dopředu moc těšit nedá, ale potěší úplně stejně. Třeba když děti nezlobí tak, jak jsem předpokládala, že budou. Když se na sebe ráno podívám a vím, že to v koupelně nebude zase na dvě hodiny. Když mi odpadne nějaká povinnost a já můžu míň šílet. Když jsem potkala nějakého fajn člověka, aniž bych to dopředu plánovala.

Při detailnějším zkoumání člověk zjistí, že se vposledku vlastně vůbec nejedná o maličkosti. A jako ve všem i v těchto momentech a možná, že právě v těchto momentech, člověk jasně rozpoznává Boží stopy ve svém životě a jeho starostlivou ruku, z níž pocházejí nejen všechny dobré věci, kterých se nám v životě dostává, ale která nás taky pevně drží.

A skrze tyto maličkosti si nacházíme cestu i k druhému člověku. Nejsou to mnohdy naše hodnoty, zásady, přesvědčení, náš morální kredit, naše pravda, čím druhé zaujmeme, ale sdílení se v těchto a s těmito ‚ohromnými maličkostmi‘, které s sebou každý den přináší a na které se můžeme těšit.

Tak, jaké jsou ty vaše?

Adela Frýdlová

UVEDENÍ DO OBŘADU POPELCE

Sestry a bratři, první křesťané s velikou zbožností slavili dny utrpení a vzkříšení Páně a na velikonoční svátky se připravovali pokáním a postem. Postní čas sloužil i k vyučování katechumenů před přijetím svátosti křtu. Poskytoval také příležitost hříšníkům, vyloučeným z obce věřících, aby se usmířili skrze svátost pokání s Bohem i s lidmi a vrátili se do společenství církve. Všichni si tak mohli vzít k srdci poselství evangelia o milosti Boží, která upřímné kajícíky obdarovává odpuštěním hříchů ve jménu Ježíše Krista. Každý křesťan pokáním obnovuje svou víru. Proto vás vyzývám k zachování svatého postu – k sebezpytování, kajícínosti, modlitbě, zdrženlivosti, sebezapření, rozjímání nad Písmem svatým. Abychom naše pokání věrohodně začali, skloňme se společně před Hospodinem, naším Stvořitelem a Vykupitelem.

Z Bohoslužebné knihy ČČSH

NEDĚLE V BŘEZNU

Poslední neděle po zjevení – Proměnění

Páně

Hlahol Hospodinu, celá země! Radostně služ Hospodinu! (Žalm 100, 2)

První čtení z Písma: Exodus 24, 12-18

Druhé čtení z Písma: 2. Petrův 1, 16-21

Evangelium: Matouš 17, 1-9

Popeleční středa – začátek postu

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, k tobě se utíká moje duše. Sešle pomoc z nebe, zachrání mě, potupí toho, kdo po mně šlape. (Žalm 57, 2.4)

První čtení z Písma: Jóel 2, 12-18

Druhé čtení z Písma: 2. Korintským 5, 20b-6, 2

Evangelium: Matouš 6, 1-6.16-18

1. neděle postní (invocavit)

Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti. (Žalm 91, 15-16)

První čtení z Písma: Genesis 2, 15-17; 3, 1-7

Druhé čtení z Písma: Římanům 5, 12-19

Evangelium: Matouš 4, 1-11

2. neděle postní (reminiscere)

Hospodine, pamatuj na svoje slitování, na své milosrdenství, které je od věčnosti; ať nade mnou moji nepřátelé nejásají. Bože, vykup Izraele ze všeho soužení!

(Žalm 25, 6.2b.22)

První čtení z Písma: Genesis 12, 1-4a

Druhé čtení z Písma: Římanům 4, 1-5.13-17

Evangelium: Jan 3, 1-17

3. neděle postní (oculi)

Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyproští ze sítě mé nohy. Obrát ke mně svou tvář, smiluj se nade mnou, jsem tak sám, tak ponížený. (Žalm 25, 15-16)

První čtení z Písma: Exodus 17, 3-7

Druhé čtení z Písma: Římanům 5, 1-8

Evangelium: Jan 4, 5-42

4. neděle postní (laetare)

Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlívali. Budete sát do sytosti potěšení z jejích prsů. (Izajáš 66, 10-11)

První čtení z Písma: 1. Samuelova 16, 1b.6-7.10-13

Druhé čtení z Písma: Efezským 5, 8-14

Evangelium: Jan 9, 1-41

Ex 24, 12-18

2Pt 1, 16-21

ev. Mt 17, 1-9

PROMĚNA

Ježíš, který byl proměněn před zraky svých učedníků – téma neděle předznamenávající začátek doby postní, neděle Proměnění Páně. O co v té události šlo? Co se tehdy doopravdy stalo? Na tyto otázky není tak důležité hledat odpovědi. Takové otázky nikdy plně nezodpovíme. Důležité je ptát se, o co v té události jde nyní a jaké je moje místo v ní. Ježíš se proměnil před zraky svých učedníků Petra, Jakuba a Jana, dobrá, ale jak s takovou zprávou máme naložit my dnes? Má pro nás vůbec jinou cenu, nežli v našem ujištění se, že tehdy došlo k něčemu mimořádnému ve spojitosti s Ježíšem, když byl svými učedníky nazřen jak rozmlouvá s Mojžíšem a Eliášem? Samozřejmě, jde tu o jasnou linku mezi ním a muži Staré smlouvy obdařenými největším prorockým duchem: Mojžíš, Eliáš, Ježíš. Jakýsi V.I.P. klub biblických postav, ale tušíme, že tady jde o víc, nežli jen ukázat na dějinně duchovní souvislost vedoucí od Mojžíše přes Eliáše až Ježíšovi. Ježíš se promění před zraky svých učedníků. Ti klopotně následují Ježíše a Ježíš je najednou před jejich zraky proměněn. Ježíš se mění v očích těch, kteří ho následují. Je jiný, nežli jak ho viděli a nahlíželi dříve, je jiný, nežli jak ho vidí ti, kteří spolu s ním na horu nevystoupili. Po události Proměnění už nic nemůže být stejné jako dříve. I když samotná událost odezněla, děj se skončil, v srdcích přítomných učedníků měl své pokračování. Najednou tito učedníci

vědí, že příběh Ježíšův je rozhovorem mezi ním, Mojžíšem a Eliášem. Ježíš rozmlouvá s největšími svědky Staré smlouvy – Ježíš samotný je dialogem s nimi. Ale stále ještě v tom nevidím sám sebe. Dokonce ani v Petrově neobratnosti, ve které neví, jak na nastalou situaci reagovat a vyzývá ke stavbě stanů pro každého z účastníků tohoto mimořádného mítinku. Událost je podle evangelního svědectví uzavřena Ježíšovou výzvou, aby o tom, co učedníci viděli nehovořili, dokud Syn člověka nebude vzkříšen z mrtvých. V tom je ukázána jasná spojitost mezi Proměněním a Vzkříšením. Na tu ostatně odkazuje i řazení této události v běhu liturgického roku, kdy Proměnění předchází začátku postní doby, kterou uzavírá velikonoční týden ústící právě do Vzkříšení. K čemu došlo plně porozumí učedníci až ve světle Vzkříšení. Ježíšova proměna souvisí s jeho Vzkříšením. Odpoledne před napsáním tohoto kázání ke mně přišla myšlenka, o které jsem v tu chvíli nevěděl, že bude odpovědí na moji otázku, kde v příběhu Ježíšova Proměnění najdu sám sebe. Byl jsem na tom podobně jako učedníci Petr, Jakub a Jan, ti také dostali odpověď ještě předtím, nežli přišla v Kristově Vzkříšení otázka, jaké je jejich místo v tom všem. Ta myšlenka se týkala jedné z premis starokřesťanského církevního otce Cypriána, který prohlásil, že mimo církev není spásy – extra ecclesiam nulla salus. Při pohledu na stav současné

církve, její rozdrobenost, rozhádanost, nevěrohodnost a zjevná selhávání, je pro mnohé takové přesvědčení nepřijatelné: že by se do nebe neměli dostat ti, kteří nejsou v církvi? Promiňte, ale tomu věřit nemohu, odpoví leckdo. Ale není církev v biblickém pohledu tělem Vzkříšeného Krista? „Ale tělo je jedno a má mnoho údů, ty údy jste vy a to tělo je Kristus,“ tak to říká apoštol Pavel. Kristus se proměnil před zraky tohoto světa. Jeho tělo z hrobu zmizelo, ale nezmizelo ze světa, protože na sebe vzalo podobu jeho církve. Ta je tělem Kristovým: v jeho ponížení, v jeho službě světu i v jeho slávě a díle spásy. Když Cyprián říká, že mimo církev není spásy, nemusíme tomu rozumět úzce konfesně, ale tak, že chce vyjádřit to, o čem se ve své víře přesvědčil: že spása je v Kristu a Kristus je v církvi. Je to možné stejně tak, jako byla možná Kristova přítomnost v těle člověka, kterého porodila Maria a zavinula do plenek. Církev je jakoby pupeční šňůrou spojena s tajemstvím Kristova vtělení – inkarnací. Kristus vstupuje do světa v podobě člověka, přebývá v těle a jako každé tělo, i to jeho umírá. Kristus se vrací zpátky k Otci do Boží slávy, vystupuje na nebesa a jeho tělo zde zůstává v podobě církve v jejím pokračujícím zápasu se zlem. Naše účast na církvi je naší účastí na Kristově těle, v setkání s Kristem se uskutečňuje naše záchrana, tak, že my sami jsme vtělení do církve, do Krista v tomto světě: Kristus se vtělil, inkarnoal do člověka a člověk se inkarnuje, vtěluje do Krista v jeho církvi, aby tak získal účast na jeho smrti a Vzkříšení. Abychom k takovému

tajemství víry došli a odhalili jej pro nás jako ten nejcennější duchovní poklad a největší životní bohatství, musí být Kristus proměněn v našich očích. Musíme změnit svůj úhel pohledu na něj. Už ne učitel, prorok, zajímavá či inspirující dějinná postava, ale Spasitel, Kristus Pán – zachránce, Vtělený Bůh, který pro nás a pro naši spásu sestoupil z nebe. Tak jsem našel svoje místo v příběhu Ježíšova proměnění na hoře. Uvědomil jsem si, že být divákem v události Ježíšovy proměny znamená účastnit se proměny vlastní. Kristus se mění před očima věřících a ti se mají proměňovat před očima tohoto světa. A že nám ty pozemské proměny jdou tak často ztuhla je znamením toho, že se Kristus ještě dostatečně v našich očích neproměnil v toho, který jediný má moc vytrhnout náš život ze spárů zla.

Amen

*Kázání v neděli Proměnění Páně
2. 3. 2014 v Husově sboru ve Vršovicích*

PROGRAM NA BŘEZEN

2. 3.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
9. 3.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
14. 3.	pátek	19 hod.	ŽITKOVSKÉ ČAROVÁNÍ - komponovaný večer s Jiřím Jilíkem o „žitkovských bohyních“, ženách, které uměly pomáhat tam, kde lidská zkušenost nestačila.	v Centru MANA
16. 3.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl
21. 3.	pátek	15 hod.	Proměny - Den Downova syndromu. Společenské odpoledne pro lidi s D.S. a jejich přátele. Režie Olga Strusková.	v Divadle MANA
21. 3.	pátek	18.30 hod.	schůze Rady starších	v sákrstii
23. 3.	neděle	9-13 hod.	Výroční shromáždění Náboženské obce Praha Vršovice	v horní místnosti
30. 3.	neděle	10 hod.	bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže A. Frýdlová

KONTAKT

Moskevská 34/967
101 00 Praha 10-Vršovice
e-mail: info@husuvsbor.cz
www.husuvsbor.cz
e-mail faráře: david.frydl@tiscali.cz
tel.: 271724317 (Farní kancelář)
271726461 byt faráře
731100059 mobil faráře

Centrum MANA
nizkoprahové centrum aktivit
produkce: Jana Valachová, tel. 778001097
www.centrummana.cz
e-mail: info@centrummana.cz
divadlo@centrummana.cz
Prodej vstupenek před začátkem představení na pokladně divadla.

ZNOVUOBJEVENÝ MISTR

Johann Sebastian Bach, 1685-1750

V dnešní době se Bachovy skladby ozývají z koncertních sál a kostelů, jsou zařazovány do výuky na hudebních školách, ale setkáváme se i s pokusy přizpůsobit je stylu novátor-
ských hudebních skupin. Je proto těžké uvěřit, že po Bachově smrti začalo jeho neobyčej-
ně rozsáhlé dílo u pádat v zapome-
barokního skladatele se přiči-
F. Mendelssohn-Bart-

Johann Sebastian
neopustil Německo.
místech, přede-
a Lipsku. V Lip-
slední čtvrtsto-
regenschoriho
při chrá-
Jako zají-
uváděno, že
manželství
z nichž jako
nikli zejmé-
Friedemann,
v Drážďa-
dále „ber-
Carl Philipp
či „londýnský
Christian.

Sám J. S. Bach
jako přední před-
hudby. Pro onu dobu
odklon od renesanční-
mu a obnovená touha po

Příznačné pro uměleckou tvor-
pohyb a spojování protikladů. Tyto prvky se projevovaly ve všech odvětvích umění - v li-
teratuře (Tasso, Milton), v malířství a sochařství (Rubens, Braun), v architektuře (u nás
Dienzenhoferové) a samozřejmě v hudbě (Vivaldi, Telemann, Vejvanovský i Michna
z Otradovic). Bach dokázal barokní vzruch spojit s tradicemi německého protestantské-
ho chorálu a začlenit i to, co bylo přínosné v italské a francouzské hudbě. Stal se mistrem
kontrapunktu, ve kterém se melodicky prolíná více různých melodií (punctum contra

nutí. O oživení zájmu o vrcholného
nil až teprve mnohem později
holdy.

Bach za celý svůj život
Působil na různých
vším ve Výmaru
sku zastával po-
letí života funkci
a kantora školy
mu sv. Tomáše.
mavost bývá
měl ze dvou
dvacet děti,
hudebníci vy-
na Wilhelm
p ů s o b í c í
nech a Halle,
línský Bach“
a „milánský“
Bach“ Johann

bývá oceňován
stavitel protestantské
byly charakteristické
ho „světského“ senzualiz-
nadsvětných skutečnostech.

bu byly zbožné nadšení, patos,

punctum - nota proti notě). Možnosti kontrapunktu jsou veliké - od jednoduchých kánonů přes složitější fugy až po virtuózní klávesové variace. A právě zde se projevilo Bachovo výjimečné nadání. Proto byl a dodnes většinou bývá nejvíce ceněn jako ojedinělý varhanní komponista. Jeho instrumentální rejstřík byl ovšem mnohem pestřejší. Skládal též pro strunné nástroje a flétnu i koncerty pro orchestr.

Nás těší, že velkou část svého díla zasvětil Bohu. Kromě Matoušových a Janových pašijí vytvořil desítky církevních kantát, chorálů a oratorií, mše, „Hudební obětinu“ a mnoho dalšího. S Bachovými melodiemi je spojena řada duchovních písní. Téměř v každém zpěvníku nejrůznějších protestantských církví najdeme některou. Martin Luther napsal: „Přál bych si vidět všechny druhy umění, zvláště však hudbu, ve službách Toho, který je daroval a stvořil.“ A právě Bach učil své žáky, že hudba má sloužit „k Boží poctě a k osvětlení mysli“. Však také své vlastní skladby označoval formulí „Soli Deo gloria“ (Samému Bohu sláva) nebo šifrou „DI“ - Domine, iuva! (Pane, podpoř!).

Daniel Henych

JAK ZÍSKALY VRŠOVICE DIVADLO A PROČ SE THEODOR PIŠTĚK NASTĚHOVAL DO HUSOVA SBORU

II. DÍL

Traduje se, že když ochotníci z Bozděchu nastudovali v Jiráskově divadle ve Vršovicích Hrátky s čertem, tak ve stejnou dobu je dávali v Divadle na Vinohradech s Vlastimilem Brodským v hlavní roli, ale tam na ně moc lidí nechodilo, protože všichni chodili do Vršovic. Nakonec se do Vršovic musela vypravit delegace z Vinohrad a prosit, aby vršovičtí hru stáhli z programu. Popularita zdejšího divadla budila určitou nelibost státního dozoru nad církvemi a objevily se snahy provoz utlumovat. I když divadelníci fungovali pod hlavičkou ROH Závodního klubu železničářů, přece jen byli v církevní budově, takže začalo postupné přiškrcování, najednou nebyly prostředky na inscenace, na údržbu, a hledal se důvod, proč divadlo zavřít. Během jednoho z představení Tylovy Paličovy dcery shořel staříčkový reostat, zařízení na ovládání světél prostě dosloužilo, světla zhasla - a divadlo zavřeli. Ten reostat tu máme dodnes,“ říká farář Frýdl, „chtěli bychom ho restaurovat a vystavit jako artefakt.“ Absurdní doba si žádala absurdní řešení - v divadelních prostorách se usídlil Institut Výzkumného ústavu těžkého strojírenství, který divadlo přeměnil na skladiště. Mobiliář byl zničen, rozkraden, zdevastován, okna i dveře zazděny, podlaha na jevišti i v hledišti zalita betonem v několika vrstvách. Více než čtyřicet let pak divadlo čekalo na své vzkříšení. Z původního vybavení se zachovaly tři lampy a unikátní protipožární opona, vlastně jakási velká plechová roleta, široká sedm metrů, na níž se dochovala dobová reklama z roku 1930 na Pragovku Aero za 18 800 korun, k dostání Na Poříčí 28.

V poslední době ale divadlo zažívá vzkříšení. Postupně a za stálého provozu prochází rekonstrukcí, která ho vrací do podoby z třicátých let minulého století. „Podařilo se nám sehnat lavice – thonetky z roku 1905. Původně byly v jednom pražském biografu, odkud

se dalšími cestami dostaly až do evangelického kostela v Písku. Na balkon, kde bylo dalších sedmdesát míst, jsme sehnali thonetky z jiného kostela dokonce z roku 1930, takže časově odpovídají době vzniku budovy.“ Pan farář mi ještě ukazuje obraz Zátíší s chlebem, který visí v hledišti. „Váže se k němu krásný příběh. „Po válce byl členem souboru Bozděch mladý herec, nějaký Pepa Souček, který se zde zakoukal do herečky Evičky. Vzali se, oba byli členy Husova sboru, tady o patro výš v chrámu měli svatbu a celý život zůstali věrni jeden druhému i církvi. Měli zde diamantovou svatbu a nakonec i pohřeb. Na jejich památku mi příbuzní autora obrazu, který byl švagrem Evy Součkové a zdejším varhaníkem, věnovali tenhle obraz, který visel u nich v obýváku – pamatuju si ho z mých návštěv u nich, a teď si ho mohou prohlédnout všichni návštěvníci divadla.“

Jelikož má pan farář Frýdl rád historii, zasvětil mě ještě do jednoho tajemství Husova sboru. Když se totiž dům stavěl, počítalo se od počátku s tím, že v něm budou k pronájmu bytové i nebytové prostory. Podobný model, který měl přinášet stále příjmy, uplatňovaly i mnohé další církevní stavby, které vznikaly za první republiky. A tak bylo v rámci objektu postaveno šest bytů, k nimž zůstala zachovaná původní dokumentace. Na nájemních smlouvách z roku 1930 je uvedena také herečka Máňa Ženíšková (1909-1982), podepsaná už ovšem Pištěková, a její manžel Theodor Pištěk (1895-1960). To mě samozřejmě zaujalo. Jak píše Radim Kratochvíl ve své životopisné knize o Theodoru Pištěkovi, herec se s Máňou Ženíškovou oženil 29. března 1930 a na konci roku se tedy zřejmě oba stěhují do moderního bytu v prvním patře právě dostavěného Husova sboru ve Vršovicích, který se nachází na jižní straně, okna má do zeleně a sestává z kuchyně, dvou pokojů po 24 metrech, lázně, pokojíku pro služku, předsíně, spíže a klozetu. Roční nájemné činí 10 500 korun. Byty byly opatřeny topením a samostatnými koupelnami, což se ještě o většině starších vršovických bytů té doby nedá říct. Proč šli zrovna sem? Vysvětlují si to tak, že Máňa jako vršovická rodačka byla ráda, že může být poblíž rodičům. Její otec inženýr Julius Ženíšek byl zámožný muž; působil jako zástupce firmy Ford Motor Company s právem prodeje vozů značky Ford v celém Rakousku-Uhersku. Navíc byl výhradním držitelem práv na dovoz a prodej letadel amerických bratří Wrightů, světových průkopníků v aviatice. Máňa měla tedy ve své rodině finanční, ale i kulturní zázemí (její dědeček byl pro změnu malíř František Ženíšek, jenž se podílel na výzdobě interiérů Národního divadla). Pištěk se právě době, kdy se ženil, ocitl ve značných finančních potížích. V roce 1929 se totiž pustil nejen jako herec, ale i jako producent do uměleckého němého snímku *Takový je život*, který předběhl obsahem i zpracováním dobu. Námět o muži závislém na alkoholu, který trýzní svou rodinu, se v době hospodářské krize nesetkal s valnou diváckou odezvou. Lidé se chtěli v kině spíš odreagovat u nenáročných komedií, a nepotřebovali vidět drsnou realitu i na plátně. Pištěkovi po filmu zbyl dluh ve výši 541 000 korun, a nezbylo mu, než ho v následujících letech splácet. To se mu skutečně podařilo, neboť patřil k našim nejpilnějším hercům a za svou kariéru zvládl na 300 filmových rolí. Lehko mu ale s pocitem tak velkého dluhu určitě nebylo.

Blanka Kovaříková (pokračování příště)

PARADOX

Paradox naší doby spočívá v tom, že dálnice se rozšiřují, zatímco myšlení se zužuje. Budovy stavíme stále výše a stále rychleji, zatímco naše trpělivost se snižuje. Utrácíme více a máme méně. Kupujeme více věcí a méně je používáme.

Máme čím dál větší byty a v nich čím dál menší rodiny. Máme stále více všelijakých zařízení zjednodušujících život, ale stále méně času. Máme stále více akademických titulů a stále méně soudnosti. Více víme a méně uvažujeme. Máme více expertů a více problémů, více léků a méně zdraví.

Zvětšuje se naše ego, ale zmenšují se naše hodnoty.

Mluvíme příliš mnoho, milujeme příliš zřídka, nenávidíme příliš často. Naučili jsme se vydělávat si na přežití, ale neumíme žít. Přidáváme roky k životu, ale nedáváme rokům životní smysl.

Doletěli jsme na Měsíc a zpět, ale je nám zatěžko překročit práh a navštívit nového souseda.

Máme nastudován okolní svět, ale neznáme své nitro. Bojujeme za čistý vzduch, ale špiníme si duši. Rozložili jsme atom, ne však vlastní předsudky.

Vzrostly nám příjmy a klesla morálka. Honíme se za kvantitou a ztrácíme kvalitu.

Naše doba je dobou světového míru a domácích válek. Ohromného zábavního průmyslu a mála zábavy. Obrovské rozmanitosti kulinářských možností a nedostatku plnocenného stravování se. Žijeme v době, kdy oba rodiče pracují, aby zabezpečili rodiny, které se tristně často rozpadají rozvodem. Naše domy jsou zvenku udržované, ale žijí v nich rozbité rodiny.

Naše doba umožňuje doručit poselství do libovolného kouta světa. Dává Vám svobodný výběr: zahodit to, co právě čtete, i ve svém životě něco změnit...

autor neznámý

MODLITBA OPTIMISTY

Pane, děkuji

za nepořádek, který musím uklidit po návštěvě,

protože to znamená, že mám přátele;

za daně, které musím platit,

protože to znamená, že mám práci;

za okna, která je potřeba umýt, a leccos, co volá po údržbě, protože to znamená, že mám kde bydlet; za oblečení, které mám trochu těsné,

protože to znamená, že mám co jíst;

za neustálé stížnosti na vládu,

protože to znamená, že máme svobodu slova;

za velký účet za topení,

protože to znamená, že je mi teplo;

za stohy prádla k vyprání a k vyžehlení,

protože to znamená, že moji milí jsou mi blízko;

za budík, který se ozývá ráno co ráno,

protože to znamená, že žiji;

za únavu a bolavé svaly na sklonku dne,

protože to znamená, že jsem byl/a/ aktivní.

Amen

ODBOJOVÁ ČINNOST FARÁŘE JAROSLAVA BENDLA

Do srdcí sázavských věřících se „jejich farář“ nesmazatelně zapsal jako vzdělaný a neohrožený kazatel. A tak v době Heydrichova běsnění z jeho úst zaznívalo: „Věřte mi, bratři a sestry, když démoni zla nejvíce rádí, jsou nejbližší svěmu zhroucení.“ A jindy zase: „Statečný člověk nečeká až na nějakou velkolepou příležitost, nýbrž projevuje svou zmužilost v každé vteřině svého života.“ Existence nesmlouvavého kněze začala být ohrožena. Na podzim 1942 učinila pražská diecézní rada pokus na jeho záchranu. Od listopadu byl ustanoven jako zástupce faráře v Praze-Vršovicích a vyměnil si tak místo se svým přítelem, farářem Františkem Kalným, s nímž prožil několik let společné služby na Slovensku. Rovněž ten se ocitl v hledáčku Gestapa a byl vypovězen z obvodu Velké Prahy.

Na konci roku 1942 se po Jaroslavu Bendlovi na základě udání v Sázavě shánělo kolínské Gestapo. V lednu 1943 obdržel předvolání k výslechu. Na služebnu pražského Gestapa v Petschkově paláci se dostavil 14. ledna 1943. Po výslechu byl pro údajné nepřátelské smýšlení a štvání proti Říši zatčen a převezen do věznice na Pankráci. To již mělo Gestapo po domovní prohlídce ve farářově bytě k dispozici všechna jeho kázání. Vyšetřovatelé se v nich mohli například dočíst, že „Adolf Hitler je krvelačná nevěřící šelma“. Osud kněze byl zpečetěn.

Rodiče ani věřící o farářově zatčení celé dva týdny nevěděli. První oficiální zpráva jim byla doručena až počátkem února 1943. Prostřednictvím propašovaného motáku se k nim dostalo rovněž sdělení, že jejich syn byl při výsleších fyzicky týrán. Otec Josef se pokusil syna na Pankráci opakovaně navštívit, ale ani jednou mu setkání nebylo umožněno. V době jeho druhé návštěvy měl za sebou jeho syn Jaroslav již transport v dobytčím vagonu směr Osvětim II-Březinka (Birkenau). V místě, které se stalo symbolem nelidskosti, se ocitl 12. února 1943. Dne 16. října téhož roku zde byla dopsána i kniha jeho pozemského života.

David Frýdl (pokračování příště)

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovických pracuje v současnosti v tomto složení:

Kamila Kopčilová (1957) - předsedkyně

David Frýdl (1974) – farář

Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj

Šárka Hájková (1950)

Helena Zezulková (1954)

Miroslava Pražáková (1942)

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 21. 2. 2014

Rada starších jednala s příjemci sociální podpory, kteří se jí představili a sdělili aktuální stav své situace. Rada starších se seznámila s jejich životními příběhy a posoudila vyplácení příspěvku jako plně oprávněné i pro následující období.

RS odsouhlasila okamžitou výpověď z nájmu panu O. W. z důvodu neplacení nájmu v bytě č. 6. Pan W. se v bytě delší dobu nezdržuje a nereaguje na písemný ani telefonický kontakt. Oznámení o ukončení nájmu s výzvou k vyklizení bytu do 31. 3. 2014 bude příjemci adresováno neprodleně. RS schválila nákup šetřících LED žárovek do Husova sboru prostřednictvím pana Blažka. RS porovnála nabízenou cenu s cenovou hladinou LED žárovek na trhu a posoudila tuto nabídku v současné době jako nejvýhodnější. RS trvá na jednorázovém dodání celé objednávky, byť to bude znamenat časové prodloužení min. dva měsíce. Instalaci žárovek provedou po dodání svépomocně členové Husova sboru, kteří se v té souvislosti mohou hlásit v kanceláři farního úřadu.

RS řešila vyklizení sklepní kóje po panu M. A., který si spolu s K. G. a S. L. tento prostor pronajal pro uskladnění svých osobních věcí. V současné době je na pronájmu dluh ve výši několika tisíc korun. V průběhu února 2014 se na Husův sbor obrátil s žádostí o vydání věcí z kóje pan G., na kterého však není psána nájemní smlouva a ani v této smlouvě nefiguruje jako spoluuživatel. Smluvní nájemce sklepní kóje je dlouhodobě nedostupný a není možné ho ze strany vedení sboru kontaktovat. RS se usnesla pokusit se vymáhat dlužnou částku po spoluuživateli sklepní kóje, byť bez právního podkladu, neboť jmenovaný se dožaduje svých uskladněných věcí. V případě, že pohledávka bude nedobytná, nenárokovat si věci z důvodu jejich neprodejnosti a dalších možných nákladů na vyklizení kóje, které by musel zajistit a uhradit Husův sbor. RS bude pouze trvat na bezodkladném vyklizení věcí z kóje, přičemž nenese žádnou odpovědnost za jejich rozsah či poškození. Termín: do 15. 3. 2014.

RS na podnět jednoho z členů rady hovořila o otázce dramaturgie komponovaných večerů, které pro Husův sbor připravuje bratr farář. Jelikož však ve věci nenašla konsensus, nepřijala i přes výzvu bratra faráře žádné usnesení. Bratr farář nabízel, že bude předkládat ke schválení dramaturgický plán, ke kterému by se RS mohla vyjadřovat. Návrh však nebyl zařazen k projednávání.

Jednání bylo zakončeno společnou modlitbou Páně a požehnáním.

Ze závěrů rady starších vybral David Frýdl.

Úplné znění všech projednaných bodů je k dispozici v kanceláři farního úřadu.

Vršovický Hlasatel – časopis Náboženské obce Církve čs. husitské v Praze Vršovických. Vydává Husův sbor Praha 10 - Vršovice. Vedoucí redaktor David Frýdl. Redakční rada: David Frýdl, Miroslav Svoboda. Příspěvky zasílejte poštou na adresu Husova sboru, Moskevská 34, Praha 10, 101 00 nebo elektronicky: info@husuvsbor.cz. Neprodejné – pro vnitřní potřebu církve. Vychází jednou měsíčně. K dostání na Farním úřadě. Cena dobrovolná, náklady na jeden výtisk 7 Kč.